

قازانچ، هـنر، بـدست هـنـان، دزینی خاک!
 تـاـنـی زـر! تـاـنـی شـواری بـر هـم هـنـانی داخواری!
 کاری مـر قـا! یان مووچـکـی!
 یان تـاـنـی هـم مووشتـک بـ یاسای تـما کردن و چاو چنـکـی!

من جوتيارم، كـيـلـي زـوي
 كرـكارم فرـشـراو بـهـزي ماشـن
 شـپـستـكم خـزمـتـكـاري هـموو ئـو.
 من كـمـمـم، پـشـكاو، برسي، چارـش
 لـگـهـموو ئـو ئاواتـم، هـشتـاش برسيم
 هـشتـاش ئـمـن چـوساوم، ئاه، پـشـنگـكان!
 من ئـو كـسـم تا ئـمـمـكـهـنگاوـكي بـهـرـو پـشـنـبـزاوتوو،
 چارـشـتـرين كرـكار كـساـهـايـهـدـست بـهـدـست مامـمـدـكر.

بہ نام ہر ئے و کہ سہم لہم جیہا نہ پاشکہ وتو دا
 کہ ہ نووکش ئاغا و عیت بوونی ہ ی،
 سر تایی ترین خونہکانی لہ سہردای
 خہ یا کی و ہا بہ ہز، و ہا دلہر، و ہا استہ قینہ،
 کہ توانای بہاکانہ و بوہرانہی ہ تا ئستاش سروود دہ و
 لہ ناخی ہر خشت و بہردہکا، لہ ہر کون و قوزبنہکا دہ زرینگہتہ و
 و
 ئہم خاکہی کردو و بہو نیشتما نہ، کہ ئستہ ہ ی.

ٲاه ، من ئو ڪو سڻم ڪو هڻ موو ڪو ٺٺ زريا ڪا ني پڻ و او
 ٻه گڏ ان ٻه دواي شو ٺٺ ڪدا ڪو م ٻه ستم ڪا ني من ٻه
 من هڻ ر ئو ڪو سڻم ڪو نار او تاريڪ ڪا ني ئير لاند و
 دشت ڪا ني پڻ نيا ، م رگوزار ڪا ني ئينگ ٺٺ را ي ٻه ج هشت
 و دا ٻه ام ل ڪا نار او ڪا ني ئا فريقاي ٺٺ ش
 تا ناوچ يڪ ”نيشتمان ٺٺ ل ئازادي“ بونياد بندم.

ئازاد؟

ڪٿي وڃي ٿا زاد؟ من نا!
 ٻي دنيا ۾ من نا! ٻي ملي نٿو ڪو سٺو ڪو ٿا زار چڻ ڇڻو؟
 ملي نٿو ها ڪو ڊڪوڙن ڪا ٿي مان ڊڪوڙن؟
 ملي نٿو ها ڪو هيچان نٿي ٻي وڃي نٿو ڪو؟
 ٻي هٿ موٽي وڃي نٿي ڪو هٿ مان.
 هٿ موٽي وڃي سڙو ڏاڙهي ڪو ڏوٽو مان.

هه موو ئه و هيوايه ك ه بووما نه
و ه موو ئه و ئا به ي ه ه مان كردن،
مليه نه ها ك هيجيان نيه به و دان وه ي ئه م
جگ له و ئاواته ي نزيك مردنه ئه م كه.

ئه، له گه نه ئه م خاكه نيشتمانكه به دووباره
ئه و وهاته ي كه تا ئه ستاش نه بوو
به م ده به به ته ئه و خاكه ي كه هه موان تهيدا ئازادن.
ئه و نيشتمان به هه من، هه هه زاره كان، هه سوور پهسته كان،
شهسته كان، من،

ئه و كه سه ي ئه م نيشتمان به درووست كرد.
ئه وان به ئاره ق و خو به نيه، ئيه مان و ئازاره كانيه،
ده سه ئه سكه ره دا شه، له زه ره باران گاسنه كانيه،
ده به دووباره خيه به تواناي ئه م به گه نه نه وه.

به به، هه ره ته شه ره و جه وه كه له ده دا به ئه استه م كه
په به ئازاده ي نه نگ نه نه.
له و كه سه نه ي زه روو ئه سا به سه ره ژيه نه خه كه وه نه،
ئه م ده به ئه و خاكه مان جاره كه تر به گرينه وه.
ئه، به به،

من به ئه شكه را ده ريه به م،
ئه م خاكه هه ركه زه نيشتمانكه نه بوو به من،
له گه ئه وه شه به به نه ده ده م كه ده به ته وهاته ي من!

له سه ره كه لاوه و وه ره نه ي تاوان به اران
ده سته ره ژي و گه نه نه به به كان، نه نه نه كاري و ده ي، ده ره كان
ئه م، هه موو كه م
ده به زه وي، كه نه كان، ده رسته ان و وه به ره كان
كه وه كان و ده شه پان و به رينه كان
هه موو، هه موو پانه ي ئه م هه ره م گه وره سه ره وه، زه گار به به ين
و دووباره نيشتمانكه بونه ده به ين.